

20. Desember - Håp - Del 2

Timian våknet tidlig den tjuende desember. I dag skulle han hjelpe granen finne håpet igjen!

Timian hadde vært oppe sent kvelden før og laget noe spesielt. Sammen med pappa hadde han samlet glimtende snø, iskrystaller og lys reflekterende steiner. Og nå bar de alt dette tilbake til skogen, til den skadede granen.

Ravnen satt fortsatt der. "Du kom tilbake!"

"Selvfølgelig," sa Timian. "Jeg lovet det."

Granen hørtes fortsatt trist ut. "Jeg sa jo... det er ingen håp for meg."

"Hør her," sa Timian varmt. "Jeg vil vise deg noe. Men først – fortell meg: Hva trodde du skulle skje i vinter?"

"Jeg trodde," sa granen stille, "at jeg skulle stå her, vakker og stolt, med snø på alle grenene mine. At dyr skulle søke ly under meg. At barn kanskje skulle le og leke rundt meg. Men se på meg nå. Jeg er ødelagt. Alt det er borte."

"Akkurat som du var?" sa Timian. "Ja, det har endret seg. Men det betyr ikke at alt håp er borte. Se!"

Timian begynte å legge glimtende snø rundt granens røtter. Han hengte iskrystaller i de grenene som var igjen – og når lyset traff dem, glitret de som diamanter. Han plasserte de reflekterende steinene rundt stammen slik at lyset danset.

"Hva... hva gjør du?" spurte granen.

"Jeg viser deg at du fortsatt er vakker. Annerledes enn før, men vakker på en ny måte!"

Flere dyr begynte å komme. Ekornet som hadde lært å dele. Kaninene som hadde funnet vennskap igjen. Musene. Rådyret. Beveren og måka. Alle dyrene Timian hadde møtt på reisen.

"Vi hørte at det var en gran som trengte hjelp," sa ekornet.

"Vi vil hjelpe!" sa musene.

Sammen begynte alle å pynte granen. De la snø forsiktig på grenene som var igjen. De hang kongler som pynt. De lagde mønstre i snøen rundt.

"Men," sa granen forvirret, "jeg er skadet. Toppen min er nesten knekt av..."

"Og se," sa Timian og pekte opp. Der, fra den skadede toppen, hadde en liten, ny grønn kvist begynt å vokse. "Du vokser fortsatt! Du heler!"

Granen ble stille. "Jeg... jeg visste ikke det. Jeg har vært så opptatt av det jeg mistet at jeg ikke så det nye som vokste."

"Det er nettopp det som er håp," sa Timian stille. "Håp er å tro at ting kan bli bedre. Å se muligheten selv når ting er vanskelige. Du overlevde stormen! Du står fortsatt! Det er håp!"

"Men jeg vil aldri bli den samme som før..."

"Nei," sa Timian. "Du vil bli noe annet. Kanskje noe sterkere. Du vil bli granen som overlevde stormen og reiste seg igjen."

Ravnen la hodet på skakke. "Det er faktisk ganske vakkert. En fortelling om styrke."

Alle dyrene sto rundt granen nå. "Du er vakker," sa de. "Akkurat som du er. Og du vil bli enda vakrere."

I det øyeblikket skjedde noe magisk. Fra røttene, gjennom stammen, opp til de skadede grenene – granen reiste seg litt. Ikke fysisk, men på innsiden. Det var som om den vokste av håp.

Og snøkrystallet i Timians lomme? Det eksploderte nesten av lys! En tiende glød – klar som morgenstjernen – skinte inne i krystallet!

"Håp," sa Timian med tårer i øynene. "Håp er å tro på at ting kan bli bedre. Å se lyset selv når det er mørkt. Å vokse videre selv når man er skadet."

Granen hvisket, men denne gangen med en varm stemme: "Dere ga meg håp tilbake. Jeg ser det nå. Jeg er ikke ødelagt. Jeg er sterk. Jeg overlevde. Og jeg vil vokse videre."

Ved solnedgang sto granen stolt. Pyntet med kjærlighet, omringet av venner, og – viktigst av alt – fylt med håp.

På veien hjem lyste krystallet sterkere enn noen gang. Ti verdier! Bare to igjen! Og bare fire dager til julaften.

"Håp holder oss oppe når alt annet svikter," sa Timian til pappa.

"Ja," sa pappa. "Håp er lyset i mørket."

Og så hadde Timian og pappa nok et eventyr i hjertene sine.

Refleksjonsspørsmål:

1. Hvorfor tror du granen ikke kunne se håp før de andre kom og hjalp?
2. Hva var forskjellen på granen i begynnelsen og granen til slutt?
3. Har du noen gang vært i en vanskelig situasjon som til slutt ble bedre? Hva hjalp deg?
4. Hvorfor tror du Timian sa at granen ville bli "noe sterkere" enn før?
5. Hva gir deg håp når ting er vanskelige?

Aktivitetsforslag (Slik de ser ut i portalen)

Pynte det skjeve treet – også det som står i skyggen er viktig

I eventyret møter Timian en gran som er skadet, skjev og kanskje gjemt litt bort. Den tror at alt håp er ute – at ingen vil ha den, at den aldri kan bli fin. Men så skjer noe: lyset, pynten, oppmerksomheten og omsorgen gjør at treet får håpet tilbake.

I denne aktiviteten får barna velge et **“ikke-perfekt”** tre eller en busk – og gjøre det til dagens fineste. De øver på å se verdi og skjønnet der andre kanskje ikke ser det.

Beskrivelse

Barna går ut og finner et tre/en busk som:

- er litt skjev
- kanskje mangler greiner
- står “i skyggen”, litt bortgjemt
- ikke ser ut som et klassisk “perfekt juletre”

Dette treet får bli **dagens hovedperson**. Barna pynter det med naturpynt (fra tidligere aktiviteter) og evt. enkle bånd/snorer. Underveis snakker dere om at også dette treet er viktig og vakkert – akkurat som mennesker kan være det selv om de føler seg litt “skjeve” eller annerledes.

Du trenger

- Et uteområde med noen trær/busker (gjerne litt variert)

- Naturpynt, f.eks.:
 - kongler
 - kvister
 - blader
 - steiner med snor
 - små “kranser” eller bunter av strå
- Snor/hyssing/bånd (enkle og naturvennlige)
- Eventuelt: litt av pynten dere laget på dag 13–14, hvis dere vil knytte det sammen

Slik gjør dere det

1. Innledning – det skjeve treet og håpet

- Samle barna.
- Fortell kort:
 - Granen som var knekt og skjev trodde ingen ville ha den.
 - Men noen så den, pyntet den, ga den lys og plass.
 - Da kjente treet at det fortsatt betydde noe.
- Spør:
 - *“Kan noe være fint selv om det ikke er helt rett eller perfekt?”*

2. Let etter et “ikke-perfekt” tre

- Gå ut i området i fellesskap.
- Se etter trær/busker som:
 - står litt i skyggen eller i kanten av området
 - kanskje er rare, lave, krokete eller mangler greiner
- La barna foreslå kandidater.
- Stem eller bli enige:

“Dette treet får bli dagens skjeve, viktige tre.”

3. Bli kjent med treet

- Stå litt rundt treet.
- Se på det fra flere kanter.
- Spør barna:
 - “Hva legger dere merke til ved dette treet?”
 - “Hvordan tror dere det treet ville følt seg, hvis det kunne føle?”
- Sett ord på:
 - at det ser litt “utenfor” ut
 - at det er nettopp derfor dere velger det

4. Forbered naturpynten

- Gå bort til “verkstedet”/kurvene med naturpynt.
- La barna:
 - knyte snor på kongler
 - lage små bunt-kranser av strå
 - velge hver sin “hilsen” til treet (én ting de vil henge opp)
- Gi en enkel beskjed:

“Hver pynt er som en liten beskjed til treet: ‘Du er viktig’.”

5. Pynteseremoni – treet i fokus

- Gå tilbake til treet.
- La barna komme fram **én og én**, eller i små grupper, og henge opp pynten:
 - i høyde de rekker
 - gjerne både innerst og ytterst i grenene
- Voksne hjelper med knuter og høyde.
- Underveis kan dere si ting som:
 - “Nå blir det skjeve treet vårt juletre.”
 - “Se hvor fint det bærer pynten, selv om det ikke er rett.”

6. Gå litt unna – se på treet sammen

- Når dere har pyntet en stund, ta noen skritt tilbake.

- Stå sammen og se på treet.
- Spør:
 - “Hvordan ser treet ut nå sammenlignet med da vi fant det?”
 - “Hva liker dere best ved det?”

7. Navneseremoni (bonus, men anbefalt)

- Samle barna rundt treet.
- La dem foreslå navn, f.eks.:
 - “Håpgrana”, “Skjevtreskogen”, “Lille Modige Gran”
- La alle få si **én fin ting** om treet:
 - “Jeg liker at det er...” (krokete, annerledes, lite, mykt, fullt av kongler osv.)
- Avslutt med en enkel “seremoni”:

“I dag har vi gjort dette treet til dagens fineste. Selv om det ikke er perfekt, er det viktig – for oss.”

Varianter og utfordringer

Variant / utfordring	Slik kan dere gjøre det
 Navneseremoni	Gi treet navn, og la barna si én fin ting hver om det.
 Før/etter-tur	Besøk et “perfekt” juletre og det skjeve treet – snakk om forskjellen og likheter.
 Tegne etterpå	La barna tegne “det skjeve treet vårt med pynt” inne etterpå.
 Håpsord	Barna kan si ett håpsord hver (f.eks. “snill”, “sterk”, “modig”) mens de henger opp pynt.
 Dokumentasjon	Ta bilde før og etter pynting – fint til foreldredeling eller senere refleksjon.
 Tilbakebesøk	Besøk treet igjen senere i desember – se hvordan det ser ut da.

Hva trener barna?

- Inkludering:

- Å velge det som er “på siden”, og gi det plass og oppmerksomhet.
- **Estetikk:**
 - Å se og skape skjønnhet i noe som ikke er “perfekt”.
- **Håp:**
 - Erfaring med at noe kan bli fint igjen, selv om det var skjevt eller skadet.
- **Empati:**
 - Å overføre følelser til natur: “Hvordan har treet det?” – og så gjøre noe godt.
- **Fellesskap:**
 - Å ha et felles “favoritt-tre” som alle har pyntet sammen.

Refleksjon etterpå

I rolig samling etterpå kan dere spørre:

- *“Hvordan så treet ut før vi pyntet det – og hvordan ser det ut nå?”*
- *“Hva tenker dere at treet ‘føler’, hvis vi later som det har følelser?”*
- *“Kjente du deg noen gang som det treet – litt på siden, litt annerledes?”*
- *“Hva hjelper da? At noen ser deg? Snakker til deg? Inviterer deg med?”*
- *“Er noe mindre verdt bare fordi det er skjevt eller litt ødelagt?”*

Dere kan også spørre:

- *“Hva betyr håp for dere? Kan pynt og lys også være et tegn på håp?”*

Tips til voksne

- **Vær var på overføringen til barna:**
 - Noen barn kan ha erfaring med å føle seg “annerledes” eller “utenfor”. Vær mild når du knytter treet til mennesker.
- **Unngå ord som “stygt”:**
 - Bruk heller “skadet”, “skjevt”, “glemt”, “står litt i skyggen”.
- **Løft det å velge det uperfekte bevisst:**

- Si eksplisitt:
 - “Vi kunne valgt det mest rette treet, men i dag ville vi gi omsorg til dette.”
- **Knytt til inkludering i barnegruppa:**
 - Uten å peke ut enkeltbarn, kan dere snakke generelt om å se dem som blir stående litt på siden i lek.
- **La treet bli et symbol videre:**
 - Kom tilbake til treet senere og bruk det som referanse:
 - “Husker dere Håpgrana? Den var skjev, men viktig. Sånn kan det være med mennesker også.”